Algemene Beschouwingen 2022 – D66 Oldambt

Ik heb nu een paar keer hier gestaan en eigenlijk begin ik altijd met een persoonlijke verhaaltje, dat zal ik nu ook weer doen.

Mijn partner heeft ADHD. Een gave omdat het maakt dat hij bergen werk kan verzetten en altijd een creatieve oplossing weet. Maar soms is hij zo druk aan het hollen. Dan roep ik tegen hem terwijl hij voorbij rent 'sta eens even stil, zullen we samen even een to-do lijstje maken?', waarop zijn antwoord toch vaak is 'sorry schat, ik ben te druk, ik heb geen tijd om stil te staan!'.

Snapt u de contradictie, juist door even stil te staan even te bezinnen, krijg je overzicht, kan je een visie maken of een prioriteitenlijst. In drukte voelt namelijk alles urgent en belangrijk. Zo voelt het ook een beetje als ik kijk naar afgelopen jaren door het ontbreken van visie op programma's de afgelopen jaren voelt nu alles urgent en belangrijk. En wanneer het dan urgent én belangrijk wordt, moet er onder druk een keuze gemaakt worden, zonder de ruimte te pakken om even stil te staan om te kijken wat nou het beste is. Kijk maar naar de discussie rondom MFC De Hardenberg, D66 riep op om even stil te staan om samen tot een oplossing te komen, maar er wordt door gehold met alle gevolgen van dien.

Ambtenaren zijn super druk en proberen alle balen in de lucht te houden. Daarvoor willen we graag onze waardering, begrip en respect uitspreken. We zien ook echt dat er het laatste jaar stappen worden gezet op het gebied van visie ontwikkeling. Kijk maar naar het ambitiedocument Binnenstad. Maar dit is nog maar het begin. D66 roept het college op om bij ook andere programma's een visie te ontwikkelen. Zodat er duidelijkheid en rust kan ontstaan voor de ambtenaren en wij tot weloverwogen keuzes kunnen komen. Dat we weten waar we met elkaar naar toe werken, in plaats van dat het ons overkomt. Dat stelt ons als raad ook in de gelegenheid om onze controlerende functie uit te oefenen.

D66 roept op om te komen tot een visie op de volgende 3 punten:

1) *Cultuur*
   Allereerst de cultuurnota. D66 roept al jaren op tot het maken van een cultuurnota om duidelijkheid en perspectief te geven aan de cultuursector. In het eerste kwartaal van 2022 zou deze voorgelegd worden aan de raad, echter wordt hier door capaciteitsgebrek geen prioritering aan

gegeven. Maar een nota maken is even stilstaan om beleid te maken, waardoor er meer rust en duidelijkheid komt. De nota is dus het startpunt van een programma. En niet het sluitstuk. Dus niet "ik heb het zo druk, ik heb geen tijd om stil te staan', maar stilstaan om in de toekomst meer tijd te krijgen'. *De vraag van D66 is dan ook, wanneer verwacht het college wel prioriteit te kunnen geven aan cultuur en wanneer kunnen we de cultuurnota verwachten?*

2) *Natuur*

Ten tweede de natuur. Natuur en landschap verdienen een volwaardige plek in de begroting en in het gemeentelijk beleid. We vragen om een beleid waarin de gemeente natuur aan de voorkant meeneemt in besluiten. En niet als sluitpost, zoals ook nu in de begroting gebeurd.

> *Even als voorbeeld. Nu is er 1 programma gewijd waarin natuur wordt benoemd. Bij het deelprogramma 'Kwetsbare landschappen behouden' staat het volgende: Doel is we verhogen en/of verbeteren de biodiversiteit in de gemeente. Acties in 2022: In verband met het ontbreken van financiële middelen voor nieuwe projecten beperkt de aanpak zicht tot de reguliere onderhoudswerkzaamheden.*

Maar voorzitter, natuur gaat verder dan alleen bermbeheer. Zoals zojuist gezegd, natuur mag nooit een sluitstuk zijn. D66 blijft hameren op het belang van balans tussen natuur, mens en economie. Dat vraagt om een beleid waarin bij elke nota of raadsvoorstel dat wordt gemaakt, natuur als paragraaf opgenomen wordt. Zodat u bij het schrijven al even aan ons denkt 'D66 wil balans tussen natuur, mens en economie', dus laat ik dat aan de voorkant in de nota of het voorstel schrijven. 😉 *De vraag van D66 is dan ook of het mogelijk is om in elke nota of raadsvoorstel natuur als paragraaf of alinea meegenomen kan worden?*

3) *Sport*

En tot slot sport. Hoewel we, zoals eerder gezegd, absoluut niet blij zijn met het besluit om de Hardenberg te sluiten, zijn we wel blij met de toezegging dat er een ambitiedocument sport wordt ontwikkeld. Onze vraag is echter wel of al duidelijk is hoe de invulling en het tijdpad voor het ontwikkelen van deze visie er uit komt te zien? We zien dat er gesproken wordt over een ambitiedocument op **sportvoorzieningen** maar D66 ziet graag dat deze ambitie zich niet alleen beperkt tot voorzieningen maar op sport in de gehele breedte.

Want waar er met het sluiten van de Hardenberg eerst een keuze is gemaakt alvorens er een visie is ontwikkeld, zien we dat met de bezuinigingen op sportverenigingen wederom gebeuren. Het contract beheerafspraken is het afgelopen jaar eenzijdig opgezegd maar er ligt nog steeds geen beleid, kader of inzicht in het vervolg. Dit terwijl per 1 februari 2023 de nieuwe afspraken in moeten gaan. Buitensportverenigingen weten niet waar ze aan toe zijn en clubs geven aan dat de gemeente geen thuis geeft ondanks dat ze zich steeds constructief opstellen en de noodklok luiden.

Verenigingen hebben al flinke tegenslag gehad in tijden van corona door gemiste inkomsten en een terugloop van leden en vrijwilligers. Daarnaast hebben ze te maken met een stijging van inkoop en krijgen ze daar nu de toegenomen energielasten overheen. Het betreft hier vrijwilligersorganisaties die de afgelopen jaren elke keer zich constructief hebben opgesteld en veerkracht hebben getoond. De harmonisatie van tarieven loopt al sinds de herindeling, hebben we daar als gemeente niet veel te lang achter de feiten aan gehobbeld? 2010 is immers al 12 jaar geleden!

De wereld ziet er voor deze sportverenigingen heel anders uit dan in 2019 toen de bezuinigingsopgave is vastgesteld. Voorzitter, is het dan niet heel wrang dat ondanks dat er financiële ruimte lijkt te ontstaan in de begroting en deze sector al zo hard is geraakt, we vast blijven houden aan deze bezuiniging terwijl de clubs al vele malen de noodklok hebben geluid en wij als gemeente niet aan de afspraken hebben voldaan? En dat terwijl deze verenigingen zo’n belangrijke maatschappelijke functie hebben, belangrijk zijn voor de gezondheid van onze inwoners en een belangrijke rol spelen in de leefbaarheid van onze kernen? Dat ze belangrijk zijn, horen we vele fracties regelmatig benoemen. Wordt het dan niet eens tijd om ze te omarmen in plaats van ze te frustreren en hun bestaansrecht in gevaar te brengen?

Voorzitter, D66 dient ter afsluiting dan ook de volgende motie in.